

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא- ^ שאלה- question- ! תירוץ- answer- ■ ראייה- proof-
---	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אף אינו ממעט חלק בכורה, שנא': (דברים כ"א), וילדה לו בנים, עד שיהא בן בשעת לידה.	אמיר:											◇	קבו.
אף אינו נימול לשמנה, דאמר קרא: (ויקרא י"ב) אשה כי תזריע וילדה זכר... וביום השמיני ימול, עד שיהא זכר משעת לידה.	רב שיובי:											◇	קבו.
אף אין אמו טמאה לידה, דאמר קרא: אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים, עד שיהא זכר משעת לידה.	רב שריבא:											◇	קבו.
המפלת טומטום ואנדרוגיטוס - תשב לזכר ולנקיבה	מיתיבי:										⚡	◇	קבו.
תיובת' דרב שריבא תיובתא.												◇	קבו.
לימא, תיהוי תיובתא דרב שיובי											⚡	◇	קבו.
תנא ספוקי מספקא ליה ולחומרא.											!	◇	קבו.
אי הכי, תשב לזכר ולנקבה ולגדה מיבעי ליה											⚡	◇	קבו.
קשיא.											■		קבו.
תניא כוותיה דר' אמי:	רבא:											◇	קבו.
בן ולא טומטום בכור ולא ספק.	[תניא]											◇	קבו.
בשלמא בן ולא טומטום כדר' אמי, אלא בכור ולא ספק לאפוקי מאי?												◇	קבו.
לאפוקי מדרש רבא											!	◇	קבו.
שתי נשים שילדו ב' זכרים במחבא - כותבין הרשאה זה לזה.	דרש רבא:										■	◇	קבו.
דבר זה שאלתי לכל רבותי ולא אמרו לי דבר, ברם כך אמרו משום ר' ינאי: הוכרו ולבסוף נתערבו - כותבין הרשאה זה לזה, לא הוכרו - אין כותבין הרשאה זה לזה	רב פפא לרבא, והא שלח רבין:										⚡		קבו.
הדר אוקי רבא אמורא עליה ודרש: דברים שאמרת לך טעות הן בידי, ברם כך אמרו משום ר' ינאי: הוכרו ולבסוף נתערבו - כותבין הרשאה זה לזה, לא הוכרו - אין כותבין הרשאה זה לזה.	[רבא]										■	◇	קבו.
שלחו ליה בני אקרא דאגמא לשמואל, ילמדנו רבינו: היו מוחזקין בזה שהוא בכור, ואמר אביו על אחר בכור הוא, מהו?												◇	קבו.
כותבין הרשאה זה לזה.	שלח להו: [שמואל]											◇	קבו.
מה נפשך? אי כרבנן סבירא ליה, לישלח להו כרבנן אי כרבי יהודה סבירא ליה, לישלח להו כרבי יהודה												◇	קבו.
מספקא ליה אי כרבי יהודה אי כרבנן.											!	◇	קבו.
מאי היא?											^		קבו.
(דברים כא) יכיר - יכירנו לאחרים, מכאן א"ר יהודה: נאמן אדם לומר זה בני בכור, וכשם שנאמן אדם לומר זה בני בכור, כך נאמן אדם לומר זה בן גרושה וזה בן חלוצה	דתניא: [רבי יהודה]										■	◇	קבו.
אינו נאמן.	חכמים:										■	◇	קבו.
בשלמא לרבי יהודה - היינו דכתיב יכיר, אלא לרבנן - יכיר למה ליה?	רב נתנן בר יצחק לרבא:										⚡		קבו.
בצריך היכרא.											!		קבו.
למאי הלכתא? למיתבא לו פי שנים, לא יהא אלא אחר, אילו בעי למיתבא ליה במתנה מי לא יהיב ליה?											⚡	◇	קבו.
לא צריכא, בנכסים שנפלו לו לאחר מכאן.											!		קבו.
אדם מקנה דבר שלא בא לעולם	ולר"מ דאמר:										⚡		קבו.
יכיר למה ליה?											⚡		קבו.
בנכסים שנפלו לו כשהוא גוסס.											!	◇	קבו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
היו מוחזקין בו שהוא בכור, ואמר אביו על אחר שהוא בכור - נאמן	ת"ר:										■	◇	קבו:	
היו מוחזקין בו שאינו בכור, ואמר אביו בכור הוא - אינו נאמן.											■	◇	קבו:	
רישא רבי יהודה, וסיפא רבנן.											■	◇	קבו:	
אמר בני הוא, וחזר ואמר עבדי הוא - אינו נאמן. עבדי הוא, וחזר ואמר בני הוא - נאמן, דמשמש לי כעבדא קאמר. וחילופיה אבית המכס: היה עובר על בית המכס ואמר בני הוא, וחזר ואמר עבדי הוא - נאמן אמר עבדי הוא, וחזר ואמר בני הוא - אינו נאמן.	רבי יוחנן:										■	◇	קבו:	
היה משמשו כבן, ובא ואמר בני הוא, וחזר ואמר עבדי הוא - אינו נאמן היה משמשו כעבד, ובא ואמר עבדי הוא, וחזר ואמר בני הוא - אינו נאמן	מיתיבי:										■	‡	◇	קבו:
התם דקארו ליה עבדא מצר מאה.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇	קבו:	
מאי מצר מאה?											^		קבו:	
מצר עבדא ק' זווי.											!		קבו:	
האומר לחבירו עבדי גנבת, והוא אומר לא גנבתי, מה טיבו אצלך? אתה מכרתו לי, אתה נתתו לי במתנה, רצונך השבע וטול, ונשבע - אינו יכול לחזור בו.	שלח ליה רבי אבא לרב יוסף בר חמא:										■	◇	קבו:	